

Първи ден на светата Четиридесетница в митрополитския катедрален храм „Св. вмчца Неделя”

В първия ден от светата Четиридесетница в митрополитския катедрален храм „Св. вмчца Неделя” Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Велико повечерие с Първа част на Покаяния канон на св. Андрей Критски.

В съслужение с патриарх Даниил бяха архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, архимандрит Василий – председател на митрополитския катедрален храм, както и йеродякон Вартоломей, при молитвеното участие на множество вярващи.

В края на богослужението Негово Светейшество произнесе слово, посветено на нуждата от търпение в скърбите и чистосърдечно упование на Божието милосърдие и блага воля:

„В първия ден сме на Великия пост – време на покаяние.

Чухме няколко примера на покаяние от Стария Завет, сред които за праведния Йосиф, един от дванадесетте сина на патриарх Яков. Неговите братя му завиждали, защото той споделял с тях откровения, които получавал от Бога; ползвал се с любовта на баща си. Завистта дотолкова ги заслепила, че един ден, бидейки далеч с бащините овци, решили да го погубят. Хвърлили го в един ров, но оттам минавали търговци от Египет и братята решили, по предложение на един от тях – Юда, да не го убиват, а да го продадат. Продали го за тридесет сребърника. Търговците, придобили го вече като роб, го продали в Египет, където пък го купил един от царедворците на фараона.

Жената на царедвореца искала да блудства с Йосиф, но той почитал Бога, имал страх Божий и затова не пожелал да се ползва с това, което господарката му предлагала. Тогава тя го наклеветила, че той искал да блудства с нея, мъжът ѝ му се разгневил и го хвърлил в тъмница. Там Йосиф размишлявал върху Божиите съдби, не се предал на отчаяние, на ропот, не казал „Защо Господ постъпва така с мен след като пазя себе си по всички Господни наредби?“. Знаел, че Бог прави разлика между праведник и неправо̀едник, утешавал се с надеждата на Божието милосърдие и то не закъсняло. В тъмницата двама души имали сън, който не могли да си обяснят. Йосиф разтълкувал съня им и се изпълнило това, което им казал. По-късно единият бил освободен и след време същият прислужвал като виночерпец на фараона. Веднъж фараонът сънувал сън, който не му давал покой, и тогава виночерпецът си спомнил, че в затвора има човек, който тълкува сънища.

Фараонът го повикал, Йосиф му разтълкувал значението на съня и бил поставен за началник на Египет, втори след фараона в царството.

Свети Йосиф е предобраз на Господ Иисус Христос в много отношения. От неговия пример виждаме и можем да се поучим как да се предпазваме от изкушения. Въпреки голямата и неоснователна омраза на своите братя, Йосиф не се озлобил срещу тях, не роптаел, не търсил възмездие. След време, когато настъпил гладът и Яков разбрал, че в Египет има жито и хората там се прехранват, изпратил синовете си да купят жито. Йосиф ги разпознал, но у него нямало желание за мъст, а напротив, устроил така, че цялата челяд на баща му заедно с него да дойдат в Египет, за да оцелеят през тези трудни години.

Виждаме плода на чистотата, която Йосиф имал пред Бога. Въпреки възможността за земни удоволствия, колкото душата му желала, той знаел колко преходен е този свят и колко недостойно е това пред Бога. Ако загубел Божието благоволение, ако би изневерил на Бога, на какво можел да се надява? Можел ли е да го радва поквареният живот, колкото и да изглеждал примамлив и даващ наслади? Именно заради неговата чистота и беззлобие Господ му дал да вижда, да тълкува сънища, да има прозорливост; поставил го, най-напред – цар над страстите, и след това му дал да бъде цар и над Египет“.

„Нашият живот е кратък. Днес времето много бързо тече, мнозина целят да вземат всички удоволствия, които животът им предоставя – да живеят с пълни шепи, „да грабят от живота“. Но колко подвеждащо и погрешно е това мислене, защото то действително води до развращение и обезценяване на човешката личност, до приравняването ѝ с бездушните предмети. Това обезобразява Божия образ в нас.

Нека не изпадаме в безпаметство, в лекомислие, да не се подвеждаме под непрекъснато идващите към нас примамки от човекоубиеца дявол, който се старае всеки човек да откъсне от Бога. Да знаем, че с Божията сила можем да преминаваме изпитанията и по молитвите на Пресветата Божия Майка и на всички светии да получим Божието благословение за чист и непорочен живот, за спасение на душите ни и радост в Христовото царство“, завърши словото си патриарх Даниил.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg